

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR. 1559/576/23.06.2014

privind soluționarea contestației formulată de **SC X SRL**,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/04.04.2014

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. X - Inspecție Fiscală prin adresa nr.X/31.03.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/04.04.2014, asupra reluării procedurii administrative privind soluționarea contestației formulată de **SC X SRL**, CUI X, înregistrată la ORC sub nr.J X/X/2005, cu sediul în X, str. X, nr.X sc. X, et.X, ap.X, jud. X și domiciliul procedural ales în X, str. X, nr.X, jud. X.

Prin Sentința Penală nr.X/22.11.2012 emisă de Tribunalul X - Secția Penală în dosarul nr.X/115/2012, definitivă, s-a dispus: "În baza art.11 pct.2 lit.a Cod de procedură penală raportat la art.10 lit.c Cod procedură penală, achită înculpatul X (...) sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzută și pedepsită de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241/2005 republicată".

Astfel, se reține că motivul care a determinat suspendarea soluționării contestației formulate de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/30.09.2010, pentru **X lei**, reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoare adăugată;
- X lei - impozit pe profit;
- X lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

nu mai subzistă.

Ca urmare, constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.214 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, coroborat cu pct.14.4 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de SC X SRL pentru obligațiile fiscale sus menționate.

I. Prin contestația formulată, **SC X SRL** se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/30.09.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010.

În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

A. Din punct de vedere procedural:

Contestatoarea consideră că, în cauză au fost încălcate de către organele de inspecție fiscală prevederile art.105 alin.(6) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în sensul că inspecția fiscală s-a efectuat fără ca aceasta să fie organizată și desfășurată în baza programelor anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin Ordin al Președintelui ANAF.

Contestatoarea susține că, avizul de inspecție fiscală nr.219, a fost emis în data de 23.08.2010, fără a exista înaintea începerii acestei acțiuni o aprobare de desfășurare a inspecției fiscale din partea A.N.A.F. De asemenea, susține că avizul de inspecție fiscală nu poartă semnătura reprezentantului legal al Activității de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. X, nefiind astfel îndeplinite condițiile de formă și fond ale acestui document. Având în vedere prevederile art.46 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, cu privire la nulitatea actului administrativ, contestatoarea invocă lipsa de pe avizul de inspecție fiscală a semnăturii persoanei împuternicite a organului de inspecție fiscală, fapt ce atrage după sine și nulitatea tuturor actelor administrative întocmite ulterior, fără respectarea condițiilor legale.

În contextul de mai sus, contestatoarea susține că deși avizul de inspecție fiscală nu este un act administrativ fiscal, în sensul art 41 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, ci, numai o formă procedurală a inspecției fiscale, neputând fi contestat în sine pe calea prevăzută de Titlul IX din Codul de procedură fiscală, inexistența sa ori lipsa cerințelor de formă prevăzute de lege duce la nulitatea raportului de inspecție fiscală sau, după caz, a deciziei de impunere adoptate în baza acestuia, astfel că nerespectarea condițiilor de formă a avizului de inspecție fiscală nr.X/23.08.2010, se sancționează cu nulitatea actelor administrative adoptate în temeiul inspecției fiscale.

Totodată, contestatoarea arată că toate documentele care se găsesc înregistrate în evidențele contabile ale societății au fost operate de către dl. X, expert contabil, membru CECCAR. Prin nota explicativă dată de administratorul societății a fost adus la cunoștința organelor de inspecție fiscală că administratorul societății nu cunoaște modul de înregistrare în contabilitate al documentelor justificative, modul de stabilire al cuantumului impozitelor și taxelor datorate către bugetul general consolidat și nici modul de întocmire a deconturilor și declarațiilor aferente.

De asemenea, contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală aveau obligația în virtutea rolului activ conferit de art.7 din Codul de procedură fiscală, să procedeze la examinarea din oficiu, a tuturor informațiilor și documentelor necesare în vederea determinării corecte a situației fiscale a societății, să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare ale cazului.

Contestatoarea arată că, deși la pagina 20 a raportului de inspecție fiscală s-a consemnat faptul că dl.X se face vinovat, în calitate de contabil, de încălcarea unor prevederi legale, organele de inspecție fiscală nu au solicitat din partea acestuia nici un fel de explicații, în vederea stabilirii cu exactitate a calității persoanei care a procedat la întocmirea documentelor justificative și a înregistrării în contabilitate a acestora, cât și a

persoanei vinovate de crearea unui prejudiciu, administratorul societății care neavând cunoștințe de specialitate a fost singura persoană care a dat informații organelor de inspecție fiscală și a indicat acestora să se îndrepte spre clarificarea stării de fapt către persoana care a efectuat aceste operațiuni contabile, însă nu s-a dat curs acestei solicitări.

Totodată, contestatoarea arată că, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991 cu privire la documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate și a răspunderii persoanelor care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate, după caz, cât și a “prevederilor art.10 alin.4” cu privire la răspunderea pentru aplicarea necorespunzătoare a reglementărilor contabile, răspunderea pentru conducerea contabilității societății revine dl. X, potrivit legii și prevederilor contractuale.

Față de cele mai sus prezentate, contestatoarea solicită să se facă aplicabilitatea prevederilor art.212 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale punctului 8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat și să se dispună introducerea în cauză (în procedura administrativă de soluționare a contestației) a dl. X, domiciliat în localitatea X, Aleea X, nr.X, sc.X, et.X, ap.X, posesor al C.I. seria X, nr. X.

Contestatoarea susține că interesele juridice de natură fiscală ale d-lui X sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației, deoarece organele de inspecție fiscală au stabilit că acesta se face vinovat de faptele care au generat prejudiciul în valoare totală de X lei, acestea având obligația de a informa despre constatările rezultate din inspecția fiscală, de a-i aduce la cunoștință actul administrativ fiscal, de a acorda dreptul de a fi ascultat și de stabili gradul de vinovăție și limitele răspunderii.

Societatea contestatoare solicită această intervenție și în vederea conservării unor interese de natură juridică fiscală proprii, respectiv în vederea conservării drepturilor și obligațiilor avute până la data încheierii raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, având în vedere faptul că administratorul societății nu are cunoștință despre operațiunile și înregistrările contabile efectuate de către dl X, care i-a creat un prejudiciu de imagine financiar.

Contestatoarea constată că în urma controlului efectuat de organele de inspecție fiscală că dl.X, în calitate de contabil, a procedat la aplicarea în mod eronat a reglementărilor contabile, respectiv la înregistrarea în contabilitate a unor documente despre care nu avea cunoștință, prin aceste acțiuni creând un prezumtiv prejudiciu, care implică în mod nedorit și activitatea societății cât și a reprezentantului său legal.

Totodată, societatea contestatoare arată că în cadrul raportului de drept procedural fiscal, în speța de față, se impune identificarea în primul rând a părților și apoi stabilirea drepturilor și obligațiilor ce le revin potrivit legii, pentru îndeplinirea modalităților prevăzute pentru stabilirea exercitarea și stingerea drepturilor și obligațiilor părților din raportul de drept material fiscal. Contestatoarea susține că administratorul societății a respectat prevederile art.10 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat și a cooperat cu organele de inspecție fiscală în vederea determinării stării de fapt fiscale, prezentând faptele cunoscute de către acesta în întregime, conform realității, indicând mijloacele doveditoare care îi sunt cunoscute, însă organele de inspecție fiscală s-au mulțumit doar cu stabilirea unui prejudiciu fără a cerceta și identifica alte aspecte, motiv pentru care solicită, ca în vederea stabilirii cu exactitate a stării de fapt cât și a atragerii răspunderii patrimoniale a persoanelor vinovate de aplicarea necorespunzătoare a reglementărilor contabile și a altor reglementări financiar-fiscale incidente, introducerea în cauză a persoanei care a efectuat toate operațiunile contabile și a înregistrat și vizat asemenea proceduri.

B. Pe fondul constatărilor inspecției fiscale, contestatoarea arată următoarele:

Contestatoarea arată că, contabilitatea societății este condusă pe bază de contract de prestări servicii, încheiat cu o persoană fizică, autorizată potrivit legii, membră a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, răspunderea pentru conducerea contabilității revine acesteia, potrivit legii și prevederilor contractuale.

Contestatoarea susține că, în mod eronat organele de inspecție fiscală precizează faptul că administratorul societății se face vinovat de prejudiciul creat și că acesta răspunde pentru organizarea și conducerea contabilității societății, deși în nota explicativă pe care a dat-o a menționat că evidența contabilă este condusă pe bază de contract de prestări servicii, încheiat cu o persoană fizică, autorizată potrivit legii, membră a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, toate documentele care se regăsesc înregistrate în evidențele contabile ale societății fiind procesate de către dl. Serafim Aurel, în calitate de contabil.

Contestatoarea menționează faptul că prin verificarea selectivă a documentelor puse la dispoziție și a operațiunilor efectuate de societate, organele de inspecție fiscală la stabilirea cuantumului impozitelor și taxelor de plată nu au efectuat nici o verificare încrucișată cu furnizorii de materiale ai societății, în vederea verificării realității și legalității operațiunilor descrise în facturile fiscale precizate în cuprinsul raportului de inspecție fiscală și a stabilirii identității persoanelor care le-au întocmit, aprobat, vizat și înregistrat în contabilitate, respectiv a stabilirii gradului de vinovăție și a atragerii răspunderii pentru faptele săvârșite.

Contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală pentru a avea o imagine fidelă și corectă asupra modului în care societatea conduce evidențele contabile, aveau obligația să verifice toate documentele puse la dispoziție și nu doar selectiv, aplicând metoda de control total care cuprinde verificarea tuturor documentelor și a tuturor operațiunilor din cadrul obiectivelor stabilite și pe întreaga perioadă supusă controlului.

Contestatoarea precizează că se află în imposibilitatea prezentării de probe cu înscrisuri, deoarece întâmpină dificultăți în recuperarea evidenței contabile de la dl. X.

În ceea ce privește constatările organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.746/30.09.2010, contestatoarea menționează următoarele

1. Referitor la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată, contestatoarea precizează următoarele:

a) Contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea a înregistrat în luna septembrie 2007, cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei, în baza documentului X/30.09.2007, respectiv a facturii fiscale nr.X/30.09.2007, emisă de către "SC X SA", fără ca acest document justificativ să fie prezentat în original, fiind verificate jurnalele pentru cumpărări aferente perioadei, reținându-se faptul că acest document justificativ nu este emis de către "SC X SA", organele de inspecție fiscală bazându-se pe verificarea Declarației 394 – declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă Semestrului II 2007, întocmită de către "SC X SA".

Totodată, contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat că această factură nu are calitatea de document justificativ, iar potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004, societatea nu își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de X lei, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală în mod eronat au procedat la verificarea doar a Declarației 394-declarație informativă privind livrarile/prestările și

achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2007, întocmită de „SC X SA”, fără a efectua o verificare încrucișată la societatea mai sus menționată în vederea identificării existenței/inexistenței operațiunii de livrare a bunurilor prevăzute în acest document. Contestatoarea arată că a înregistrat în Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.09.2007-30.09.2007 (anexat în copie la dosarul cauzei) la poziția nr.X/30.09.2007, factura fiscală nr.X, emisă de către „SC X SA”, în valoare de X lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și nu factura nr.X/30.09.2007 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, motiv pentru care susține că în mod eronat organele de inspecție fiscală au constatat că societatea și-a înregistrat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de X lei, în fapt taxa pe valoarea adăugată dedusă fiind în valoare de X lei, iar în consecință majorările de întârziere ar fi trebuit calculate aferent sumei de X lei și nu sumei de X lei.

b) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat că în luna octombrie 2008, societatea a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei, în baza documentului nr.X/30.10.2008, emis de X România”, conform jurnalului de cumpărări, această operațiune fiind stornată în luna noiembrie 2008, drept urmare organele de inspecție fiscală au procedat la calculul de majorări de întârziere în valoare de X lei.

Contestatoarea arată că, această operațiune a fost realizată de către dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membrii CECAR, astfel că întreaga vină îi aparține acestuia, societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală având obligația de a stabili în sarcina acestuia recuperarea prejudiciului, respectiv a sumei de X lei, reprezentând majorări de întârziere.

Totodată, contestatoarea arată că societatea nu a înregistrat în Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.11.2008-30.11.2008 (anexat în copie la dosarul cauzei), cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în valoare de X lei, în baza documentului nr.X/30.10.2008, emis de “ X”. La poziția nr.X/30.11.2008, societatea a înregistrat stornarea documentului nr.X, emis de X, în valoare de “- X lei” din care taxa pe valoarea adăugată X lei.

În concluzie, contestatoarea susține că în mod eronat organele de inspecție fiscală au constatat că societatea și-a înregistrat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, procedând și la calculul eronat al majorărilor de întârziere aferente în valoare de X lei.

c) Contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în contabilitate (gestiunea de materiale) 2 facturi fiscale emise de “ SC X SRL”, respectiv factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în valoare de X lei, taxa pe valoarea adăugată dedusă fiind în sumă totală de X lei.

Totodată, contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au reținut că aceste documente nu sunt emise de către “SC X SRL”, având în vedere datele consemnate în Declarația 394-declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2008.

Astfel, contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au constatat că aceste facturi nu au calitatea de document justificativ, iar potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004, societatea nu își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de X lei, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că, organele de inspecție fiscală, în mod eronat au procedat la verificarea doar a Declarației 394 - declarație informativă privind livrările/prestările și

achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2008, fără a efectua o verificare încrucișată la societatea mai sus menționată în vederea identificării existenței/inexistenței operațiunii de livrare a bunurilor prevăzute în aceste documente, iar în ceea ce privește modul în care aceste operațiuni au fost reflectate în evidențele contabile, aceasta susține că nu cunoaște acest lucru, dl. X fiind în măsură să precizeze cărui fapt se datorează această eroare.

d) În ceea ce privește deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii ianuarie 2009, contestatoarea arată că în baza facturii fiscale nr.X/31.01.2009, emisă de către "SC X SRL" au fost înregistrate cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei.

Contestatoarea precizează că organele de inspecție fiscală au constatat că aceste documente nu sunt emise de către „SC X SRL”, având în vedere datele consemnate în Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului I 2009, fără a efectua o verificare încrucișată la societatea mai sus menționată în vederea identificării existenței/inexistenței operațiunii de livrare a bunurilor prevăzute în acest document.

Astfel, contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste facturi nu au calitatea de document justificativ, iar potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004, societatea nu își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de X lei, la care au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei.

e) Contestatoarea arată că, în luna mai 2009, organele de inspecție fiscală au constatat că factura fiscală nr.X/22.05.2009 a fost înregistrată de două ori, fiind astfel denaturate cheltuielile materiale cu suma de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă cu suma de X lei.

Astfel, contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste facturi nu au calitatea de document justificativ, iar potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004, societatea nu își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de X lei, la care au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei.

Contestatoarea precizează că această operațiune a fost realizată de către dl. Serafim Aurel, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că, "întreaga vină îi aparține", societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

2. În ceea ce privește colectarea taxei pe valoarea adăugată, contestatoarea precizează următoarele:

a) Contestatoarea arată că, în ceea ce privește factura fiscală nr.X/24.11.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, aceasta a fost contabilizată și declarată în luna ianuarie 2009, pentru înregistrarea cu întârziere organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că pentru operarea cu întârziere a acestui document este vinovat dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că "întreaga vină îi aparține", societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

b) Contestatoarea arată că în ceea ce privește factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, acestea au fost contabilizate în luna mai 2009, pentru înregistrarea cu întârziere organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că, pentru operarea cu întârziere a acestor documente este vinovat dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că "întreaga vină îi aparține", societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

c) Contestatoarea arată că, în ceea ce privește factura fiscală nr.X/12.05.2010 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, aceasta nu a fost înregistrată și declarată până la data de 30.06.2010, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că pentru procesarea cu întârziere a acestui document este vinovat dl. X, societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de acesta, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

Totodată, contestatoarea precizează că societatea nu se face vinovată de încălcarea prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. În ceea ce privește impozitul pe profit, contestatoarea precizează următoarele:

Pentru anul fiscal 2007

a) Contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea a înregistrat în luna septembrie 2007, cheltuieli materiale în sumă de X lei în baza documentului X/30.09.2007, respectiv a facturii fiscale nr.X/30.09.2007 emisă de către "SC X SA", fără a prezenta în original acest document justificativ.

Totodată, contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, acest document nu este emis de către "SC X SA" având la baza datele consemnate în Declarația 394-declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2007, întocmită de către „SC X SA”, factura mai sus menționată neîndeplinind astfel calitatea de document justificativ, iar potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

Contestatoarea arată că societatea a înregistrat în Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.09.2007-30.09.2007 (anexat la dosarul cauzei) la poziția nr.X/30.09.2007, factura fiscală nr.X emisă de către SC X SA în valoare de X lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și nu factura nr.X/30.09.2007 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, astfel că, organele de inspecție fiscală în mod eronat au constatat că societatea a inclus în calculul profitului impozabil ca fiind deductibilă suma de X lei, în fapt fiind dedusă doar suma de X lei, majorările de întârziere fiind și ele calculate în mod eronat la suma de X lei și nu la suma de X lei.

b) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a înregistrat în luna decembrie 2007 prin articolul contabil "602=473", cheltuieli materiale în sumă de X lei, fără a avea la bază un document justificativ, iar potrivit art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, suma de X lei este nedeductibilă fiscal.

Contestatoarea precizează că, în conformitate cu reglementările contabile în vigoare, societatea are posibilitatea evidențierii sumei de x lei în “contul 473 – sume în curs de clarificare”, aceste sume nefiind impozabile.

Contestatoarea susține că, pentru operarea cu întârziere a acestui document este vinovat dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că “întreaga vină îi aparține”, societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală “având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu”.

În concluzie, contestatoarea arată că, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2007, rezultând un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de X lei, la care au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei. Contestatoarea susține că în mod eronat s-a procedat la recalcularea acestui profit impozabil și a impozitului aferent, având în vedere faptul că în mod eronat s-a reținut că societatea ar fi evidențiat în jurnalul pentru cumpărări o factură în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, în realitate valoarea sumei deduse de societate fiind de X lei, astfel, se obține o diminuare cu X lei a profitului impozabil aferent anului fiscal 2007 și o diminuare a impozitului pe profit în valoare de X lei, rezultând în realitate un profit impozabil în valoare de X lei și un impozit aferent în valoare de X lei. Astfel, având în vedere faptul că societatea a declarat pentru anul 2007 un impozit pe profit în valoare de X lei, contestatoarea susține că mai datorează o diferență de impozit pe profit de plată în sumă de X lei.

Pentru anul fiscal 2008

Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, societatea în luna iunie 2008 a înregistrat cheltuieli cu materialul lemnos (cu regim de simplificare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată) în sumă de X lei în baza documentului nr.X/29.03.2008, document care a fost contabilizat și în luna martie, astfel că, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

Contestatoarea susține că operarea eronată a acestui document a fost efectuată de dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că “întreaga vină îi aparține”, societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală “având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu”.

b) Contestatoarea arată că, în luna decembrie 2008, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea prin articolul contabil “6458=495” a înregistrat pe cheltuieli suma de X lei, fără a avea la bază un document justificativ, iar potrivit art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, suma de X lei este nedeductibilă fiscal.

Contestatoarea susține că din verificarea Jurnalului pentru cumpărări aferent lunii decembrie 2008 (anexat în copie la dosarul cauzei), nu rezultă faptul că societatea a efectuat achiziții de materiale în valoare de X lei + taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, contestatoarea precizează faptul că, în conformitate cu prevederile art.22 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, în “contul 495” fiind constituite în conformitate cu prevederile „alin.b” provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților având în vedere faptul că execută lucrări de construcție și reabilitare către diverse instituții publice și întâmpină dificultăți în încasarea facturilor fiscale emise.

c) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în gestiunea de materiale suma de X lei, în baza următoarelor documente: factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și a facturii fiscale nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, facturi emise de "SC X SRL", din totalul sumei de X lei, suma de X lei a fost înregistrată pe cheltuieli în luna decembrie 2008, iar suma de X lei în luna martie 2009.

Contestatoarea precizează că, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal, în condițiile în care societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate precum și datorită faptului că acestea nu au fost regăsite în Declarația 394-declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2008, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea susține că operarea acestui document a fost efectuată de dl. X, reprezentând o încălcare a reglementărilor contabile și a normelor profesionale ale experților contabili membri CECAR, astfel că "întreaga vină îi aparține", societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de persoanele fizice autorizate, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

d) Contestatoarea arată că în cursul anului 2008, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a înregistrat o cheltuiala cu impozitul pe profit în sumă totală de X lei, iar având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au considerat cheltuiala în sumă de X lei ca fiind nedeductibilă fiscal.

Contestatoarea susține că administratorul societății nu cunoaște modul în care contabilul societății a procedat la calculul impozitului pe profit aferent exercițiului financiar 2008, respectiv la includerea în totalul cheltuielilor deductibile a sumei de X lei, reprezentând cheltuiala cu impozitul pe profit.

În vederea clarificării acestei operațiuni și a modului în care a fost determinată valoarea totală a cheltuielilor deductibile aferente exercițiului financiar 2008, contestatoarea precizează că va solicita efectuarea unei expertize.

e) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea a înregistrat cheltuieli cu despăgubiri, amenzi și penalități datorate bugetului de stat în sumă totală de X lei, iar potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal.

Contestatoarea susține că administratorul societății nu cunoaște modul în care contabilul societății a procedat la calculul impozitului pe profit aferent exercițiului financiar 2008, respectiv la includerea în totalul cheltuielilor deductibile a sumei de X lei reprezentând "cheltuiala cu impozitul pe profit".

În vederea clarificării acestei operațiuni și a modului în care a fost determinată valoarea totală a cheltuielilor deductibile aferente exercițiului financiar 2008, contestatoarea precizează că va solicita efectuarea unei expertize.

f) Contestatoarea arată că din verificarea prin sondaj a documentelor puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea a omis de la înregistrare venituri totale în sumă de X lei (factura fiscală X/24.11.208 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna ianuarie 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009), procedând la ajustarea

profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin veniturile - anul 2008, conform prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea susține că pentru operarea cu întârziere a acestor documente este vinovat dl. X, societatea nu poate fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de acesta, organele de inspecție fiscală "având obligația de a stabili în sarcina sa recuperarea unui eventual prejudiciu".

În concluzie, contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală au procedat în mod eronat la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2008 la nivelul sumei de X lei (A lei + A lei + A lei + A lei + A lei + A lei + A lei), întrucât în urma introducerii în soluționarea cauzei a dl. X și a efectuării unei expertize contabile, societatea va avea posibilitatea să se pronunțe asupra temeinicității formulei de calcul.

Pentru anul fiscal 2009

a) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea în luna ianuarie 2009, în baza facturii nr.X/31.03.2009 a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, societatea neputând prezenta exemplarul original al facturii emise de către "SC X SRL".

Întrucât societatea contestatoare nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate precum și datorită faptului că, acestea nu au fost regăsite în Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului I 2009, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

Contestatoarea arată că evidențierea acestei operațiuni a fost efectuată de către dl.Serafim Aurel, societatea neputând fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de către acesta, organele de inspecție fiscală "având obligația de a-i stabili în sarcina sa prejudiciul".

b) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în gestiunea de materiale suma de X lei în baza următoarelor documente: factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de X lei, facturi emise de către "SC X SRL". Din totalul sumei de X lei, suma de X lei a fost înregistrată pe cheltuieli în luna decembrie 2008, iar suma de X lei în luna martie 2009.

Totodată, contestatoarea arată că având în vedere faptul că, societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate și datorită faptului că acestea nu au fost regăsite în Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2008, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

Contestatoarea precizează că evidențierea acestei operațiuni a fost efectuată de către dl.X, societatea neputând fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de către acesta, organele de inspecție fiscală "având obligația de a-i stabili în sarcina sa prejudiciul"

c) Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în luna mai 2009 societatea a înregistrat de două ori factura fiscală nr.X/22.05.2009, în acest fel fiind denaturate cheltuielile materiale cu suma de X lei, iar potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, această cheltuială este nedeductibilă fiscal.

Contestatoarea precizează că evidențierea acestei operațiuni a fost efectuată de către dl.X, societatea neputând fi răspunzătoare pentru înregistrările eronate efectuate de către acesta, organele de inspecție fiscală “având obligația de a-i stabili în sarcina sa prejudiciul”

Contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală din verificarea prin sondaj a documentelor puse la dispoziție de societate au constatat faptul că societatea a omis de la înregistrare venituri totale în sumă de X lei aferente anului fiscal 2008, care au fost înregistrate în anul fiscal 2009.

Totodată, contestatoarea arată că organele de inspecție fiscală au procedat la diminuarea veniturilor aferente anului 2009 cu suma de X lei și la recalcularea rezultatului financiar al anului 2009, rezultând un profit impozabil în sumă totală de X lei (X lei + X lei + X lei - X lei - X lei), astfel impozitul pe profit în sumă de X lei calculat și declarat de societate pentru anul 2009 la nivelul impozitului minim (calculat în funcție de cifra de afaceri a anului 2008), a fost recalculat la nivelul sumei de X lei, la care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

Contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală au procedat în mod eronat la recalcularea profitului impozabil aferent anului 2009 la nivelul sumei de X lei (X lei + X lei + X lei - X lei - X lei), întrucât în urma introducerii în soluționarea cauzei a dl. X și a efectuării unei expertize contabile, societatea va avea posibilitatea să se pronunțe asupra temeinicității formulei de calcul.

Având în vedere cele mai sus prezentate, contestatoarea solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/30.09.2010, emisă de Serviciul Inspecție Fiscală 2 din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010, prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de X lei, reprezentând: X lei - taxa pe valoarea adăugată, X lei - accesorii aferente taxei pe valoare adăugată; X lei - impozit pe profit; X lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

De asemenea, contestatoarea solicită și anularea Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/30.09.2010 și constatările cuprinse în Procesul verbal nr.X/28.09.2010, ca fiind netemeinice și nelegale.

Totodată, solicită efectuarea unei expertize financiar-contabile, în conformitate cu prevederile art.54 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Codului de procedură civilă precum și introducerea în soluționarea contestației a d-lui X, domiciliat în X, Aleea X, nr.6, sc.1, et.2, ap.X, posesor al C.I. seria X. nr. X, în conformitate cu prevederile art.212 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.8 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În susținerea cauzei contestatoarea anexează în copie următoarele documente:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/30.09.2010;
- Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/30.09.2010;
- Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010;
- Procesul verbal nr.X/28.09.2010;
- Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.09.2007 – 30.09.2007;
- Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.11.2008 – 30.11.2008;
- Jurnalul pentru cumpărări aferent perioadei 01.12.2008 – 31.12.2008.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/30.09.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție fiscală 2, au constatat următoarele:

Organele de inspecție fiscală au efectuat inspecția fiscală generală în ceea ce privește modul de calcul, înregistrare și declarare al obligațiilor datorate bugetului consolidat al statului la X SRL.

Din verificările efectuate de organele de inspecție fiscală au rezultat următoarele constatări:

În ceea ce privește impozitul pe profit
Perioada supusă controlului 01.01.2007 - 31.12.2009.

Pentru anul fiscal 2007

În urma analizării deductibilității cheltuielilor înregistrate în contabilitate, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care generează modificarea rezultatului fiscal, astfel:

a) În luna septembrie 2007, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății au fost înregistrate cheltuieli materiale în sumă de X lei în baza documentului nr.X/30.09.2007. Având în vedere faptul că, acest document nu s-a regăsit în actele firmei, s-a solicitat punerea la dispoziție a acestuia, societatea prezentând doar o copie xerox a facturii nr.X/30.09.2007, emisă de către SC X SA.

Întrucât societatea nu a putut prezenta originalul documentului ce a stat la baza înregistrării cheltuielilor menționate și având în vedere că această factură nu se regăsește în evidența contabilă a furnizorului (fapt confirmat de Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național, aferentă semestrului II 2007, depusă de către "SC X SA" și înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/14.03.2008, copia xerox a facturii mai sus menționată nu poate fi considerată act justificativ, iar potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în 2007, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

b) Organele de inpecție fiscală au constatat că, societatea a înregistrat în luna decembrie 2007 prin articolul contabil "602=473", cheltuieli materiale în sumă de X lei, fără a avea la bază un document justificativ.

Deoarece, societatea nu deține un document justificativ care stă la baza înregistrărilor cheltuielilor sus menționate, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privin Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei este nedeductibilă fiscal.

Drept urmare, pentru anul 2007 profitul impozabil declarat de societate la nivelul sumei de X lei, a fost recalculat de organele de inspecție fiscală la nivelul sumei de X lei (X lei + X lei + X lei), iar impozitul pe profit în sumă de X lei declarat de societate a fost recalculat la nivelul sumei de X lei rezultând un debit suplimentar în sumă de X lei, pentru neachitarea căruia au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

Pentru anul fiscal 2008

A. Cu privire la înregistrarea contabilă și deductibilitatea fiscală a cheltuielilor.

În urma analizării deductibilității cheltuielilor înregistrate în contabilitate, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care generează modificarea rezultatului fiscal, astfel:

a) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea în luna iunie 2008 a înregistrat cheltuieli cu materialul lemnos (cu regim de simplificare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată) în sumă de X lei în baza documentului nr.X/29.03.2008, document care a fost contabilizat și în luna martie la data înscrisă în factură.

Având în vedere dubla înregistrare a documentului sus menționat în luna iunie 2008, organele de inspecție fiscală au stabilit că înregistrarea pe cheltuieli a sumei de X lei nu este justificată, iar potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aceasta este nedeductibilă fiscal.

b) În luna decembrie 2008, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea prin articolul contabil "6458=495" a înregistrat pe cheltuieli suma de X lei, fără a avea la bază un document justificativ.

Întrucât societatea nu deține un document justificativ la baza înregistrărilor cheltuielilor menționate, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei este nedeductibilă fiscal.

c) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în gestiunea de materiale suma de X lei, în baza următoarelor documente: factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și a facturii fiscale nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, facturi emise de "SC X SRL", din totalul sumei de X lei, suma de X lei a fost înregistrată pe cheltuieli în luna decembrie 2008 iar suma de X lei, în luna martie 2009.

Deoarece, societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate și datorită faptului că acestea nu au fost regăsite în evidența contabilă a furnizorului (fapt confirmat de Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României) aferentă semestrului II 2008 și înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/26.01.2009, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

d) Organele de inspecție fiscală au constatat că în cursul anului 2008, societatea a înregistrat o cheltuială cu impozitul pe profit în sumă totală de X lei, iar având în vedere prevederile art.21 alin.(4) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au considerat cheltuiala în sumă de X lei nedeductibilă fiscal.

e) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în cursul anului 2008, societatea a înregistrat cheltuieli cu despăgubiri, amenzi și penalități datorate bugetului de stat în sumă totală de X lei, iar potrivit prevederilor art.21 alin.4 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aceste cheltuieli sunt nedeductibile fiscal.

B. Cu privire la înregistrarea contabilă și impozitarea veniturilor

Din verificările efectuate de organele de inspecție fiscală au fost constatate deficiențe care generează denaturarea obligației de plată a impozitului pe profit, astfel:

Organele de inspecție fiscală din verificarea prin sondaj a documentelor puse la dispoziție au constatat faptul că, societatea a omis de la înregistrare venituri totale în sumă de X lei (factura fiscală X/24.11.208 în valoare de X lei + taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna ianuarie 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei + taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei + taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009), procedând în consecință la ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin veniturile, în cazul de față anul 2008, conform prevederilor art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, având în vedere faptul că Declarația 101 privind impozitul pe profit, înregistrată de societate la sediul AFP X sub nr.X/12.04.2009, este eronată, în scopul determinării profitului impozabil, organele de inspecție fiscală precizează că s-a impus recalcularea acestuia pornindu-se de la profitul net înregistrat în funcție de evidența contabilă a societății.

Drept urmare, pentru anul 2008 profitul contabil al societății în sumă de X lei a fost recalculat de organele de inspecție fiscală la nivelul sumei de X lei (X lei + X lei + X lei + X lei + X lei + X lei + X lei), iar impozitul pe profit în sumă de X lei declarat de societate pentru anul 2008, a fost recalculat la nivelul sumei de X lei, rezultând un debit suplimentar în sumă de X lei, pentru nechitarea căruia au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

Pentru anul fiscal 2009

A. Cu privire la înregistrarea contabilă și deductibilitatea fiscală a cheltuielilor

În urma analizării deductibilității cheltuielilor înregistrate în contabilitate, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care generează modificarea rezultatului fiscal, astfel:

a) Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea în luna ianuarie 2009, în baza facturii nr.X/31.03.2009, a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, societatea neputând prezenta exemplarul original al facturii emise de către "SC X SRL".

Întrucât, societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate precum și datorită faptului că acestea nu au fost regăsite în Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României, aferentă semestrului I 2009, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/24.07.2009, organele de inspecție fiscală având în vedere prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

b) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în gestiunea de materiale suma de X lei, în baza următoarelor documente: factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei și factura fiscală nr.X/31.12.2008 în valoare de X lei cu taxa pe valoarea adăugată aferentă de X lei, facturi emise de către "SC X SRL". Din totalul sumei de X lei, suma de X lei a fost înregistrată pe cheltuieli în luna decembrie 2008, iar suma de X lei în luna martie 2009.

Având în vedere faptul că, societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza înregistrărilor în contabilitate și datorită faptului că acestea nu au fost regăsite în Declarația 394 - declarație informativă privind livrarile/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României, aferentă semestrului II 2008, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/26.01.2009, potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în anul 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de X lei nu este deductibilă fiscal.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna mai 2009 societatea a înregistrat de două ori factura fiscală nr.X/22.05.2009, în aceste condiții fiind denaturate cheltuielile materiale cu suma de X lei, și taxa pe valoarea adăugată deductibilă cu suma de X lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală, arată că având în vedere dubla înregistrare a documentului sus menționat, înregistrarea de două ori pe cheltuieli a sumei de X lei nu se poate reține ca justificată în baza unui document legal, potrivit Legii contabilității nr.82/1991.

Astfel, organele de inspecție fiscală potrivit prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere inexistența unui document justificativ, au stabilit că această cheltuială este nedeductibilă fiscal.

B. Cu privire la înregistrarea contabilă și impozitarea veniturilor

Din verificările efectuate de organele de inspecție fiscală au fost constatate deficiențe care generează denaturarea obligației de plată a impozitului pe profit, astfel:

Organele de inspecție fiscală din verificarea prin sondaj a documentelor puse la dispoziție de societate au constatat faptul că societatea a omis de la înregistrare venituri totale în sumă de X lei aferente anului fiscal 2008, venituri care se regăsesc însă în evidența contabilă a anului 2009, astfel, factura fiscală X/24.11.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna ianuarie 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009, factura fiscală X/31.12.2008 în valoare de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009.

Având în vedere prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2008, coroborate cu prevederile pct.12 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicarea a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, veniturile omise de a se înregistra au fost corectate de către organele de inspecție fiscală prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține în cazul de față anul 2008.

Astfel, organele de inspecție fiscală au procedat la diminuarea veniturilor aferente anului 2009 cu suma de X lei, sumă cu care s-a influențat perioada fiscală căreia îi aparține, respectiv anul 2008.

Drept urmare, pierderea contabilă declarată de societate pentru anul 2009 în sumă de X lei a fost recalculată de organele de inspecție fiscală, rezultând un profit impozabil în sumă de X lei ($X \text{ lei} + X \text{ lei} + X \text{ lei} - X \text{ lei} - X \text{ lei}$), iar impozitul pe profit în sumă de X lei declarat de societate pentru anul 2009 la nivelul impozitului minim (stabilit în funcție de cifra de afaceri a anului 2008) a fost recalculat la nivelul sumei de X lei, rezultând un debit suplimentar în sumă de X lei pentru nechitarea căruia au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei.

Organele de inspecție menționează faptul că, majorările de întârziere au fost calculate de la scadența fiecărui trimestru în care s-au stabilit deficiențe și până la data de 27.09.2010, în conformitate cu prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată

În ceea ce privește modul de declarare a obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe între sumele înregistrate în evidența contabilă și sumele declarate la organul fiscal în baza deconturilor de TVA, motiv pentru care au stabilit în sarcina societății o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, la care au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

În urma verificării modului de calcul și înregistrare a obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2007-30.06.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele:

A) În ceea ce privește deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Din verificarea modului de respectare a prevederilor legale referitoare la exercitarea dreptului de deducere a TVA, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiențe:

a) Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna septembrie 2007, societatea a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei, în baza documentului nr.X/30.09.2007.

Aând în vedere faptul că acest document nu s-a regăsit în actele societății, organele de inspecție fiscală au solicitat punerea la dispoziție a acestuia, societatea prezentând însă o copie xerox a facturii nr.X/30.09.2007, emisă de către SC X SA – societate aflată în procedură de insolvență conform Sentinței X/X/12.07.2007.

Întrucât societatea nu a putut prezenta originalul documentului ce a stat la baza înregistrării cheltuielilor menționate și având în vedere că această factură nu se regăsește în evidența contabilă a furnizorului (fapt confirmat de declarația 394 – declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României – depusă de furnizor pentru semestrul II 2007 și înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/14.03.2008), organele de inspecție fiscală au stabilit că, copia xerox a facturii menționate nu poate fi considerată act justificativ.

Astfel, potrivit prevederilor art.146, alin. (1) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în 2007, coroborate cu prevederile pct.46, alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că societatea nu își poate exercita dreptul de deducere și au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei

b) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea în luna octombrie 2008, a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei, în baza documentului nr. X/30.10.2008 – emis de X Romania.

Totodată, organele de inspecție fiscală arată că în condițiile în care societatea nu a detinut documentul ce a stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei în luna noiembrie 2008, aceasta a procedat la stornarea operațiunii înregistrate în luna octombrie 2008.

Având în vedere prevederile art.146 alin. (1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în 2008, organele de inspecție fiscală au stabilit faptul că în condițiile în care societatea nu deține factura în care este consemnată taxa deductibilă în suma de X lei, aceasta nu-și poate exercita dreptul de deducere asupra acesteia.

Întrucât, obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată aferentă lunii octombrie a fost diminuată cu suma de X lei, până la data regularizării de către societate a acestei deficiențe, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de X lei.

c) Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2008, societatea a înregistrat în gestiunea de materiale suma de X lei, în baza următoarelor documente: factura X/31.12.2008 pentru X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei; factura X/31.12.2008 pentru X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că așa cum rezulta din evidenta contabilă a societății (jurnal de cumpări), ambele facturi sunt emise de "SC X SRL".

Deoarece societatea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza deducerii taxei pe valoarea adăugată mai sus menționată, și având în vedere faptul că acestea nu se regăsesc nici în evidența contabilă a furnizorului (fapt confirmat de declarația 394 – declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României – depusă de furnizor pentru semestrul II 2008 și înregistrată la DGFP CS sub nr.X/26.01.2009), potrivit prevederilor art.146 alin. (1) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în 2007, coroborate cu prevederile pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul

fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, nu își poate exercita dreptul de deducere.

Având în vedere faptul că deducerea taxei pe valoarea adăugată în condițiile sus menționate, a generat diminuarea obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru luna decembrie 2008 cu suma de X lei, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere aferente în sumă de X lei.

d) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna ianuarie 2009, societatea în baza facturii nr.X/31.01.2009, a înregistrat cheltuieli materiale în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că așa cum rezultă din evidența contabilă a societății (jurnal de cumpărări), factura a fost emisă de "SC X SRL".

Întrucât societatea nu a putut prezenta documentul ce a stat la baza înregistrării sumei mai sus menționate, precum și faptul că aceasta nu se regăsește nici în evidența contabilă a furnizorului (fapt confirmat de declarația 394 – declarație informativă privind livrările/prestarile și achizițiile efectuate pe teritoriul României – depusă de furnizor pentru semestrul I 2009 și înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/24.07.2009), potrivit prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în 2009, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu-și poate exercita dreptul de deducere.

Având în vedere faptul că deducerea taxei pe valoarea adăugată în condițiile sus menționate, a generat diminuarea obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru luna ianuarie 2009 cu suma de X lei, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere aferente în sumă de X lei.

e) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că în luna mai 2009, societatea, a înregistrat de două ori factura nr.X/22.05.2009, în aceste condiții fiind denaturate cheltuielile materiale cu suma de X lei și taxa pe valoarea adăugată deductibilă cu suma de X lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală precizează că, având în vedere dubla înregistrare a documentului sus menționat, înregistrarea de două ori a taxei pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei, nu se poate reține ca justificată în baza unui document legal.

Astfel, potrivit prevederilor art.146 alin.(1) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în anul 2009, având în vedere inexistența unui document justificativ, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, nu-și poate exercita dreptul de deducere.

Având în vedere faptul că deducerea taxei pe valoarea adăugată în condițiile sus menționate, a generat diminuarea obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru luna mai 2009 cu suma de X lei, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere aferente în suma de X lei.

B) În ceea ce privește colectarea taxei pe valoarea adăugată

Din verificarea modului de respectare a prevederilor legale referitoare la colectarea taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

a) Organele de inspecție fiscală au constatat că factura nr.X/24.11.2008, emisă pentru suma de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, a fost contabilizată și declarată de societate în luna ianuarie 2009.

Având în vedere prevederile art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2008, coroborate cu prevederile art.134² alin. (1) ale aceluiași act normativ, organele de inspecție fiscală au stabilit că, societatea avea obligația înregistrării și declarării taxei pe valoarea adăugată colectată în sumă de X lei în luna noiembrie 2008.

Întrucât înregistrarea cu întârziere a acestei sume a generat denaturarea obligației de plată aferentă lunii noiembrie 2008, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere în sumă de X lei.

b) Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că factura nr.X/31.12.2008, emisă pentru suma de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei, a fost contabilizată și declarată de societate în luna mai 2009, iar factura nr.X/31.12.2008 emisă pentru suma de X lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna mai 2009.

Astfel, având în vedere prevederile art.134¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în anul 2008, coroborate cu prevederile art.134² alin.(1) ale aceluiași act normativ, organele de inspecție fiscală au stabilit că, societatea avea obligația înregistrării și declarării taxei pe valoarea adăugată colectată în suma totală de X lei în luna decembrie 2008.

Întrucât înregistrarea cu întârziere a acestei sume a generat denaturarea obligației de plată aferentă lunii decembrie 2008, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere în suma de X lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat faptul că factura nr.X/12.05.2010, emisă de societate pentru suma de X lei + taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, nu a fost înregistrată și declarată de aceasta până la finalul perioadei supuse controlului, respectiv 30.06.2010.

Astfel, având în vedere prevederile art.134¹ alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabil în 2010, coroborate cu prevederile art.134² alin.(1) ale aceluiași act normativ, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea avea obligația înregistrării și declarării taxei pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de X lei în luna mai 2010.

Întrucât înregistrarea cu întârziere a sumei de X lei a generat denaturarea obligației de plată aferentă lunii mai 2010, organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere în sumă de X lei.

În sinteză, constatările cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010, se prezintă astfel:

- diferență impozit profit : X lei;
- majorari de întârziere aferente diferenței de impozit profit: X lei;
- diferență taxa pe valoarea adăugată : X lei;
- majorări de întârziere aferente diferenței de taxa pe valoarea adăugată X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Taxa pe valoarea adăugată.

În urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat diferențe între sumele înregistrate în evidența contabilă și sumele declarate la organul fiscal, în baza Deconturilor de TVA, în sumă totală de **X lei** și au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de **X lei**.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de X lei și accesorii în sumă de X lei,

cauza supusă soluționării Direcției Regionale Generale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestatăii este dacă contestatoarea datorează această taxă, în condițiile în care a dedus taxa pe valoarea adăugată în baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de documente justificative, respectiv nu deține documentele justificative care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă.

În fapt, urmare a verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare a înregistrat:

- în luna septembrie 2007, TVA deductibilă în sumă de X lei în baza documentului nr.X/30.09.2007. Având în vedere că acest document nu se regăsește în actele firmei, contestatoarea a prezentat o copie xerox a facturii nr.X/30.09.2007 emisă de SC X SA - societate aflată în procedură de insolvență conform Sentinței X/X/12.07.2007, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de X lei.

- în luna octombrie 2008, TVA deductibilă în sumă de X lei în baza documentului nr.X/30.10.2008 emis de X România; nedeținând documentul ce a stat la baza deducerii sumei de X lei, în luna noiembrie 2008, contestatoarea a stornat înregistrarea contabilă. Întrucât, obligația de plată a TVA aferentă lunii octombrie a fost diminuată suma de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

- în luna decembrie 2008, TVA deductibilă în sumă de X lei înscrisă în factura nr.X/31.12.2008, respectiv în sumă de X lei înscrisă în factura nr.X/31.12.2008, facturi emise de SC X SRL. Întrucât, contestatoarea nu a putut prezenta documentele ce au stat la baza deducerii TVA și având în vedere că acestea nu se regăsesc nici în evidența contabilă a furnizorului, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de X lei.

- în luna ianuarie 2009, TVA deductibilă în sumă de X lei în baza facturii nr.X/31.01.2009 emisă de SC X SRL. Întrucât, societatea contestatoare nu a putut prezenta documentul ce a stat la baza deducerii TVA și având în vedere că acestea nu se regăsesc nici în evidența contabilă a furnizorului, organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de X lei.

- în luna mai 2009 a înregistrat de două ori factura nr.X/22.05.2009, fiind denaturată TVA deductibilă cu suma de X lei, întrucât contestatoarea nu a putut prezenta documentul ce a stat la baza deducerii TVA, organele de inspecție fiscală în baza prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat drept de deducere a TVA în sumă de X lei.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de totală de X lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 146

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin (5);”

coroborat cu prevederile pct.46 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art.146 alin.(1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct.78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Totodată, la art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz. ”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie justificat cu factură fiscală care trebuie să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, din textele de lege menționate mai sus se reține că taxa pe valoarea adăugată este deductibilă doar pentru operațiunile înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, care au la bază documente justificative, potrivit legii.

Prin urmare, se reține că legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată din facturile de achiziții care îndeplinesc calitatea de document justificativ, potrivit legii.

În cazul în speță, se reține că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de 89.481 lei, întrucât contestatoarea nu a prezentat documentele justificative în original, respectiv nu deține documentele justificative care au stat la baza înregistrării în evidența contabilă a taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere starea de fapt și de drept prezentată, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC X SRL pentru suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, se reține că, aceasta datorează și suma de X lei cu titlu de majorări de întârziere reprezentând măsură

accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

În ceea ce privește calculul accesoriilor în sumă de X lei pentru deducerea eronată a TVA aferent documentului regăsit în contabilitatea lunii octombrie 2008 ca fiind emis de SC X România, acesta este justificat, deoarece contestatoarea fiind plătitoare lunară de TVA, obligația de plată a lunii octombrie a fost diminuată până în luna noiembrie 2008, când a fost stornată această înregistrare.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căreia factura fiscală nr.X/30.09.2007 nu a fost înregistrată, anexând în susținere o copie a jurnalului de cumpărări aferent lunii septembrie 2007, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece organele de inspecție fiscală în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației precizează că așa cum rezultă din Decontul privind TVA pe luna septembrie 2007 înregistrat la A.F.P. X sub nr.X/24.10.2007 suma taxei deduse este de X lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de X lei și accesorii în sumă de X lei,

cauza supusă soluționării Direcției Regionale Generale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele de inspecție fiscală în mod legal au colectat TVA în sumă de X lei în condițiile în care nu a fost contabilizată și declarată până la data finalizării controlului și au calculat accesorii aferente TVA declarată cu întârziere.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că factura fiscală nr.X/24.11.2008 emisă pentru suma de X lei și TVA în sumă de X lei a fost contabilizată și declarată în luna ianuarie 2009, factura fiscală nr.X/31.12.2008 emisă pentru suma de X lei și TVA în sumă de X lei, respectiv factura nr.X/31.12.2008 emisă pentru suma X lei și TVA în sumă de X lei au fost contabilizate și declarate în luna mai 2009, fiind astfel încălcate prevederile art.134¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată declarată cu întârziere au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că factura fiscală nr.X/12.05.2010 emisă pentru suma de X lei și TVA în sumă de X lei nu a fost înregistrată și declarată până la finalul perioadei supuse controlului (30.06.2010), fiind încălcate prevederile art.134² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de TVA în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 134¹

„Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”

Art. 134²

„Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

Potrivit prevederilor legale invocate se reține că faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, respectiv exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

De asemenea, prevederile art.119 alin.(1) și art.120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

Art. 119

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Art. 120

„(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Potrivit prevederile legale se reține că pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale se datorează majorări de întârziere începând cu ziua următoare scadenței obligației datorate și până la data stingerii acesteia

În cazul în speță se reține că, contestatoarea nu a înregistrat și declarat taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferentă facturii fiscale nr.X/12.05.2010, fiind stabilită de suplimentar de plată de către organele de inspecție fiscală și au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei. Totodată, se reține că, a declarat cu întârziere taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei.

Având în vedere starea de fapt și de drept prezentată, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au colectat taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei și au calculat majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată declarată cu întârziere, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC X SRL pentru suma de **X lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și majorări de întârziere în sumă de **X lei**.

Impozit pe profit.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de X lei și majorări de întârziere în sumă de X lei,

cauza supusă soluționării Direcției Regionale Generale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă SC XSRL datorează bugetului de stat diferența de impozit pe profit în sumă de X lei stabilită de organele de inspecție fiscală pentru perioada 2007 - 2009, ca urmare a excluderii de la cheltuieli deductibile a unor sume înregistrate în evidența contabilă pe baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile legale de documente justificative, respectiv fără a deține documente justificative, și prin adăugarea veniturilor neînregistrate în tot sau în parte în perioada fiscală careia îi aparțin.

În fapt, în perioada 01.01.2007 - 31.12.2009, SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli în sumă totală de X lei, pe baza unor documente care nu îndeplinesc potrivit legii calitatea de document justificativ (copie xerox), înregistrarea de note contabile fără a avea la bază documente justificative, (factura fiscală nr.X/30.09.2007, nr.X/31.12.2008, nr.X/31.12.2008, nr.X/31.01.2009), contabilizarea de două ori a facturilor fiscale nr.X/29.03.2008, nr.X/22.05.2009, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.a), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, contestatoarea a înregistrat ca și cheltuieli deductibile, cheltuieli cu impozitul pe profit în sumă totală de X lei, respectiv cheltuielile cu amenzile și penalitățile datorate bugetului de stat în sumă de X lei, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.a) și lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, SC X SRL a omis înregistrarea în tot sau în parte a veniturilor în perioada fiscală căreia îi aparțin, după cum urmează:

- factura nr.X/24.11.2008 emisă pentru venituri în sumă de X lei a fost contabilizată în luna ianuarie 2009;

- facturile nr.X/31.12.2008 emisă pentru venituri în sumă de X lei și nr.X/31.12.2008 emisă pentru venituri în sumă de X lei, au fost contabilizate în luna mai 2009;

- factura nr.X/12.05.2010 emisă pentru venituri în sumă de X lei nu a fost contabilizată și declarată până la finalul perioadei supuse controlului (30.06.2010), fiind încălcate prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.12 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil pentru perioada 2007-2009, stabilind o diferență de impozit pe profit în sumă totală de X lei.

Pentru diferența de impozit pe profit în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de X lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

coroborat cu prevederile pct.12 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

De asemenea, prevederile art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

Art.21

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Totodată, art.6 alin.(1) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicată, stipulează:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, se reține că simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a unor sume nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, respectivele sume trebuind să aibă la baza documente justificative întocmite potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune.

Prin urmare, societatea avea dreptul de a înregistra în evidența contabilă și de a deduce la calculul profitului impozabil, doar acele cheltuieli care au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și au la bază documente justificative, fapt neîndeplinit de către contestatoare care nu justifică cu documente materialele achiziționate.

Totodată, se reține că veniturile omise a se înregistra se corectează prin ajustarea profitului impozabil în perioada fiscală căreia îi aparțin.

Având în vedere considerentele prezentate și prevederile legale citate, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au inclus în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal suma de X lei, întrucât aceasta a fost înregistrată în evidența contabilă pe baza unor documente care nu îndeplinesc condițiile legale pentru a fi încadrate în categoria documentelor justificative, nedeținerea facturilor fiscale care au stat la baza înregistrării acestor cheltuieli, contabilizarea de două ori a facturilor fiscale și prin adăugarea veniturilor obținute în perioada fiscală căreia îi aparțin, respectiv anul 2008, drept pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit suplimentar în sumă totală de X lei (X lei aferent anului 2007 + X lei aferent anului 2008 + X lei aferent anului 2009).

Întrucât în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul reprezentând impozit pe profit în sumă de X lei, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, se reține că, aceasta datorează și

suma de X lei cu titlu de majorări de întârziere reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Argumentele invocate prin contestația formulată de către SC X nu sunt de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010 care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/30.09.2010.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.X/30.09.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/28.09.2010, prin care s-a stabilit suma totală de **X lei**, reprezentând:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată;
- X lei - accesorii aferente taxei pe valoare adăugată;
- X lei - impozit pe profit;
- X lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie se comunică la :

- SC X SRL
- A.J.F.P.X - Inspecție Fiscală

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

X

